

hvert Fald med en vis Grad af Nødvendighed til Produktbessatningen, idet man paa den ene Side ikke ad nogen anden Veie med tilstrækkelig Sikkerhed vil kunne tilveiebringe en Eighed i Bessatningen af de tvende Slattegjenstande, og paa den anden Side, særlig ved at vælge en Materialbessatning, hvorved man i sine Kalkuler blev nødsaget til at holde sig til de fra andre Lande hentede Erfaringer, maa formenes at ville fremkalde berettigede Klager fra den begyndende Industri, efterjom det, selv affet fra det Uvante i selve Fabrikationen, vil være uvisst, om Forudsætningerne for Kalkulen, Roernes Sukkerholdighed, her ere de samme som der.

Ved Siden af Spørgsmaalet om, hvilken Bessatningsmaade der bør vælges, staar det andet Hovedspørgsmaal ved denne Sags Ordning, nemlig Spørgsmaalet om, i hvilket Forhold Afgiften paa det indenlandsk tilvirkede Sukker bør staa til Toldafgiften paa dansk-vestindiske og fremmede Sukkere. Det er nys antydet, at Forslaget i saa Henseende gaar ud paa at stille Afgiftsvillaarene lige for det indenlandsk tilvirkede Sukker og det indførte Sukker. De Betragtninger, der herved hovedsagelig have været de ledende, ere følgende.

Landets Forsyning med Raaafukker til umiddelbart Forbrug eller til Behandling i Raffinaderierne er hidtil flet udefra, dels fra de dansk-vestindiske Der, dels fra fremmede oversøiske Steder, hvorhos navnlig i de senere Aar en forholdsvis ikke ringe Del i Storbritannien behandlede raa Rørsukkere, de saakaldte flotske eller engelske Fariner, ere blesne tilførte Markedet her. Forbruget af Sukker i Danmark er, sammenlignet med andre europæiske Lande, betydeligt; det udgjør over 20 T pr. Individ, og Danmark overstiges i denne Henseende i Europa kun af England. Statskassens Indtægt af Sukkertolden har derfor været forholdsvis meget stor; efter Gjennemsnittet af Finantsaarene 1867/68 til 1871/72, begge medregnede, har den, med Beregning af Krigsskatten, udgjort omtrent 1,951,500 Rd., og efter Fradrag af de ved Udførselen af raffineret Sukker udbetalte Godtgjørelser udgjort et Beløb af omtrent 1,761,300 Rd. eller henholdsvis 27½ pCt. og 25½ pCt.

af den samlede Toldindtægt. Det foreliggende Spørgsmaal om, hvorledes Bessatningen bør stille sig til den paatænkte nye Industri, at forarbejde Sukker af her dyrkede Roer, berører saaledes et i finantiel Henseende meget vigtigt Punkt og bliver af saameget større Betydning, jo større Tro man maatte have til, at hin Industri vil vinde Udbredelse her og altsaa mere og mere fortrænge Indførselen af Sukker her til Landet. Det ligger derfor nært, at Statskassen fra første Færd af bør være om sin Indtægt ved at stille den indenlandske Tilvirkning paa lige Fod med Indførselen, og at den saameget mere maa føle sig opfordret hertil, som det altid er forbundet med store Vanskeligheder at komme bort fra Bessatningsbegunstigelser, naar saadanne engang ere givne. Det maa herved ogsaa komme i væsentlig Betragtning, at vi alt have sukkerproducerende Landsdele, nemlig Derne i Vestindien, og at disses Produktion beskattes lige med Udlandets hertil førte Produkter. Indrømmes der Fabrikationen herhjemme en begunstiget Stilling ligeoverfor Bessatningen, synes hine Der at have et berettiget Krav paa at komme til at indtage en lignende, hvorved Statskassens Tab end yderligere vilde forhøies.

Det er vel saa, at den indenlandske Tilvirkning af Sukker i andre Lande i Begyndelsen af dens Fremtræden har været afgiftsfri, eller i hvert Fald belagt med lavere Afgifter end det indførte fremmede Sukker, og at en saadan begunstiget Stilling har været indrømmet den i en lang Tid af dens Tilværen, tildels endnu bestaar. Hensigten hermed har været den, at fremvale den indenlandske Tilvirkning og gjøre Sukkerforbruget uafhængigt af Tilførsler fra Udlandet. Dette Princip stod i god Overensstemmelse med de dengang, da Roesukkerproduktionen begyndte, i Almindelighed herskende Anskuelse om, hvorledes Staten igjennem Bessatningen burde fremhjælpe den indenlandske Industri ved Beskyttelse mod Konkurrence fra den fremmede Industri. Det var herved ikke alene selve Sukkerfabrikationen, som man havde for Dje, men tillige, uagtet dog denne Betragtning synes først at være kommen frem senere, den gunstige Indflydelse, som Roedyrkingen menes at have